

Nový Jeruzalém č. 10/2023

Zpravodaj pro 286. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Radešinské Svatce – v úterý 10. října 2023 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Radostině n/Osl:

V úterý 12. září 2023 na mši svatě při pouti NJ bylo cca 130 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu šesti kněží při udílení svátosti smíření a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. ThDr. Jiřího Brtníka při pouti Nový Jeruzalém v Radostině: (Kol 2,-15; Ž 145; Lk 6,12 – 19)

Milovaní Kristovi bratři a sestry, Kristovi apoštolové! Vrátime se zpátky k prvnímu čtení, kde svatopisec listu Kolosanům připomíná to, co je nejdůležitější. Připomněl bych dva obrazy, které se nás týkají, tak jako Koloských, a myslím, že by to svatopisec napsal i kdyby to psal nám. „**Ať žijete dále ve spojení s Ježíšem Kristem. V něm buďte zakořenění a na něm stavějte.**“ Tedy obraz zakořenění a obraz stavby. Myslím, že vy tady víte dobře, co znamená zakořenit. Člověk, rostlina, která je zakořeněná, tak může čerpat živiny. Pokud není zakořeněná, tam žádná živiny nejsou. **Pokud chceme žít, pokud chceme nést ovoce, musíme být zakořenění.** Kde jinde než v Kristu. Žádný jiný zdroj energie není. Jen v Kristu Ježíši. Proto jsme také tady dnes. Druhý obraz je **stavba**. Nedávno bylo evangelium, kde Ježíš říká Petrovi: „**Ty jsi Petr, skála, na té skále zbuduji svou církev.**“ **Tou skálou je opět Ježíš Kristus. Na něm stavějte!** Děti – alespoň u nás – měli velký kámen a na něm stavěly nějakou stavbu, chrám. Tedy stavba, kde jinde stavět než na Ježíši Kristu. Možná někdy obraz vesnice nebo města, kde je ten náš domeček, který je tam postavený a potom je tam kostel, postavený někde jinde – tak to úplně nevyjádří totéž, protože ten náš dům je jinde. Tak to může být i v našem životě. Že si **stavíme na sobě a potom jdeme občas do toho kostela**, přidáme tam trochu toho duchovního – na tuto svou vlastní stavbu. Ten **základ je Ježíš**. Ale myslím si, že to není taková kamenná stavby, kterou jednou postavíme a pak to už jde samo. Teď sledujeme zemětřesení v Maroku a jeho následky. Myslím, že **život se stále hýbe**, pořád mám boří tu naši stavbu. **Pořád musíme stavět** tu naši stavbu, pokládat ji znovu na nový základ. A proto jsme dnes přišli, abychom **opravili tu svou budovu, jejímž základem je Kristus**. No ale, když jsme teď slyšeli evangelium o tom, kdy Ježíš povolává apoštoly a říká jim: „**Jděte!**“ Vy víte, co znamená slovo apoštol. To znamená poslaný. Když si znovu představíme tu naši stavbu, tak to nemá být nějaká krásná stavba, na kterou se lidé budou chodit dívat: „**Podívejte, to je krásná stavba!**“ Ale spíš má být tím obrazem, co připomíná papež František, že Církev = stavba má být polní nemocnice. **Ta stavba nemá být jenom proto, aby se na ni lidé dívali, ale aby sloužila tam, kde má sloužit.** My všichni jsme apoštolové, **my všichni jsme Ježíšem povoláni a posláni, abychom šli hlásat evangelium**. Včera jsem byl doma za rodinou, abych jim pomohl s nějakou prací. A tak jsem šel tou ulicí a říkal jsem si: „**Tady ten soused je ještě daleko od Pána Boha. Já bych ml jít a svědčit mu o Pánu Bohu.**“ Viděl jsem, že to není v mých silách, ale zároveň, že pro mám něco udělat, ale sám to nezvládnou. Musí taky taťka, který tam bydlí a další lidé, kteří tam bydlí – jsou posláni svědčit. Tak jako Ježíš vyjmenovává apoštoly – Petra, Jakuba, Jana – tak **Ježíš vyjmenovává každého z nás**. Nejenom nás kněze a faráře, ale každého z nás, kdo tady dnes jsme. I vás posílám! I ty jsi můj apoštol, apoštolka – **běž a vydávej svědectví** o mně, těm sousedům, kde zrovna bydlíš, aby ta Boží stavba rostla. Takže tolik k obrazům stavby a polní nemocnice. Na závěr se vraťme k **Marii, Ježíšově mamince, k Boží mamince**. Také k naší mamince a našemu vzoru. Když jsem viděl tu sochu Fatimské Panny Marie, tak mně to připomnělo výročí Panny Marie

Fatimské před šesti lety, kdy jsem zažil **velkou pomoc Panny Marie na své cestě osobního obrácení**, která samozřejmě pokračuje. Tak si myslím, že na této cestě, kdy máme znovu zakořenit na Ježíši Kristu a znovu se nechat poslat hlásat evangelium, **bude Maria jistě ta první, která nám s tím chce pomáhat**. Proto na její přímlovu a spolu s ní pojďme k Ježíši, abychom potom mohli žít navěky. AMEN.

Sbírka: Po uhrazení nutné režie NJ jsme darovali **10 000 Kč na pomoc lidem, kteří trpí válkou – skrze Charitu ČR**. Poděkování patří také místnímu faráři P. Pavlu Habrovcovi a farníkům z Radostína, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení hl. celebranta poutě NJ v Radešinské Svatce, kterým je P. Mgr. Mariusz Józef Sierpniak, farář v Jimramově, Dalečíně a Sulkovci:

Pro začátek, otče, přibližte čtenářům, prosím, Vaše dětství, kde jste se narodil, kde vyrůstal, kolik jste měl sourozenců atd. Na dětství velmi rád vzpomínám. Narodil jsem se v jižním Polsku, 70 km na východ od Krakova. Mám dva mladší sourozence, bratra a sestru, a ještě jedna mladší sestřička zemřela několik měsíců po narození. Žili jsme na venkově a měli menší hospodářství. Tatínek ale chodil do práce a pracoval jako skladník a úředník. Maminka zůstala doma s dětmi a plně se věnovala nám a tomu hospodářství. Jako děti jsme jí s tou prací hodně pomáhaly. Odmala jsem miloval sport. Především fotbal a jako kluk jsem hrával v místním družstvu. **Kudy se Váš život ubíral dále?** Po 8. třídě ZŠ, v 15 letech, jsem odjel na Slezsko a začal chodit na hornickou střední školu v Katowicích, bylo to cca 200 km od domova. Od té doby už jsem byl prakticky v rodném domě spíše jako host. Na Slezsku jsem strávil celkem 7 let. Poslední 4 roky jsem studoval a současně pracoval v civilním zaměstnání jako technik-mechanik. Toto období považuji za velmi důležité v mém životě. Poznal jsem, jak někteří obyčejní lidé na Slezsku těžce pracují, aby užívali svou rodinu. **Kdy tak zhruba byste řekl, že Váš začalo zajímat kněžství? A druhá otázka: Proč Váš začalo zajímat?** Poprvé jsem o kněžském povolání začal uvažovat, když mi bylo téměř 21 let. Nikdy mě před tím nenapadlo, že bych mohl být knězem. Mému definitivnímu rozhodnutí předcházelo období zhruba 1 roku, během něj jsem se začal více a více zajímat o Písmo svaté. Každé ráno před prací jsem si přivstával a alespoň chvíli je četl. Pán si mě tak postupně k sobě přitahoval, až přišel moment, že to Slovo se stalo pro mě opravdu živé, a připadal jsem si jako jeden z Ježíšových učedníků, ke kterému promlouvá Pán, když káže na hoře blahoslavenství. Druhou věcí, která mě držela nad vodou, byla svátost smíření. Začal jsem ke zpovědi chodit pravidelně, přibližně každý měsíc, a to ke stejnému knězi. Teď vidím, že to bylo něco, co bych dnes nazval duchovním doprovázením od toho kněze. Slovo Boží a pravidelná svátost smíření mi nesmírně pomáhaly zůstávat Pánu nablízku. V té atmosféře se asi postupně rodila myšlenka plně se Mu odevzdat. Asi v květnu jsem napsal žádost o přijetí do semináře a o prázdninách už jsem tam byl. Za 25 let mého kněžství jsem nikdy nepochyboval o tom, že to bylo správné rozhodnutí. Pevně věřím, že Pán si mě k té službě našel a já mu dovolil mě najít. **Vy jste, otče, zmínil, že jste si oblíbil Písmo. Kdybyste si měl vybrat pouze jednu, jaká je Vaše oblíbená kniha z Bible?** Tehdy jsem nejraději četl Nový zákon, do Starého zákona jsem se tenkrát moc nepouštěl. Kdybych si musel vybrat, tak bych řekl, že se mi nejvíce líbilo Lukášovo evangelium. Dnes bych je také doporučoval těm, kdo teprve začínají Bibli číst. **Jak jste se vlastně z Polska ocitl až tady, v našich končinách?** Od začátku mého povolání jsem měl misijní zájmy. Už od prvního roku v semináři jsem jezdil do Běloruska a chtěl jsem tam pracovat. Každé prázdniny jsem trávil v nějaké běloruské farnosti. Představení znali moje misionářské zájmy a pomáhali mi je rozvíjet. Když jsem pak přijal kněžské svěcení, přišla nečekaná nabídka změnit směr a jít do Česka. Konkrétně do Prahy, protože jeden z polských kněží tam pracoval sám a já jsem mu měl pomáhat v pastoraci. Nebylo to dlouhé rozhodování. U oběda jsme se o tom bavili a večer jsem měl jasno, že je to Boží pozvání, které nelze nepřijmout. V Praze jsem byl 7 let a celkem 10 let v pražské arcidiecézi. **Navázal bych na Váš pobyt v pražské arcidiecézi, co následovalo po něm?** Dva roky jsem byl ještě na Valašsku ve velmi dobré farnosti Brumov-Bylnice. A pak jsem se rozhodl nastálo zůstat v Česku a požádal brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho o přijetí

do jeho diecéze. Po 3 letech pobytu v Moravanech u Brna, jsem byl nastálo ustanovený jako kněz brněnské diecéze. V Moravanech jsem byl celkem více než 11 let. Co následovalo potom, to už trochu znáte. Pán staví přede mě novou výzvu, farnosti Jimramovska. **Když jste sem poprvé zavítal, jak to tady na Vás zapůsobilo?** Je tu překrásně, okolí a příroda je nádherná. Nevíce se mi však líbí farní společenství, která zde máte. Každá z farností má veliký potenciál. Velice mě také těší, že poměrně dost lidí chodívá pravidelně do kostela. A že třeba v Jimramově máme farní kavárnu a lidé jsou rádi spolu, rádi si popovídají. Jsem také velmi rád za náš časopis Žárovka. Je to skvělý prostředek, jak si předávat informace a sdílet zkušenosti ze života farnosti a našeho života s Pánem. **Co se farností týče – jak to vidíte do budoucna? Jaké jsou Vaše cíle?** Vidím zde spoustu výzev. 3 farnosti, které mi byly svěřeny, nejsou málo. Bude to vyžadovat určité nasazení a důvěru v Boží pomoc. Rekonstrukce farních budov, kancelářské práce, vyučování náboženství, to jsou jenom některé povinnosti, které na mě čekají. Pozitivní ale je, že jsou zde obětaví lidé a věřím, že na to všechno nebudu sám. Mým velkým přáním je rovněž pravidelné setkávání mládeže – od těch nejmenších až po ty nejstarší. Chybí mi zde také společenství manželských párů. Mám radost, že se setkává alespoň skupinka lidí na biblické hodině v Jimramově a maminky z hnutí Modlitby matek. Farnost si představuji jako společenství, které tvoří menší společenství, kde si každý najde své místo, kde by se cítil dobře. Myslím, že v dnešní době nestačí pouze účast na nedělní bohoslužbě. Je potřeba budovat vztahy i mimo kostel a podporovat se vzájemně na cestě za Pánem. Uvítal bych také pěknou kapli na faře v Jimramově, kde by se dalo zajít na adoraci kdykoliv, hezky v teple. Na faře jsou 3 pokoje, které by mohly sloužit i k přespaní pro lidi, kteří v našem kraji hledají Boha a přírodu. **Otče, náš rozhovor se chýlí ke konci, chtěl bych se ještě zeptat na to, co děláte, když zrovna nefarážujete.** Moc toho volného času nemám – spoustu setkání, administrativy, telefonátů, bohoslužeb a příprav na svátosti či bohoslužby mi zabere hodně času. Tak, že i cestu za rodinou do Polska je nutné plánovat dopředu. Snažím se mít volno hlavně v úterky, abych se mohl potkávat s ostatními kněžími. V poslední době se mi líbí italština – rád se v ní zlepšuji a poslouchám italské kazatele. O prázdninách si většinou plánuji nějaký týdenní pobyt v Itálii, protože tam mám už trochu přátel. Rád odpočívám v přírodě a chodím po horách. Téměř každým rokem jsem dosud jezdil s mládeží do Tater. Doufám, že i zde najdu zájemce o vysokohorskou turistiku z řad mládeže. Rád si čtu spisy církevních otců a nějaké materiály od novodobějších světců. Jsem vděčný Bohu, že nám dal velkého papeže Jana Pavla II, který mě hodně inspiroval v mém kněžském povolání. Další moji oblíbení světci jsou o. Pio, sestra Faustyna, Terezie z Lisieux, Terezie z Avily, sv. Augustýn a v poslední době mě také hodně oslovil ještě málo známý světec o. Dolindo Ruotolo. **Co byste chtěl sdílet čtenářům na závěr?** Aby stále více a hlouběji poznávali krásu naší křesťanské víry a tradice. Byli hrdí na to, že jsou pokřtěni, patří do Kristovy Církve a nestyděli se za to.

Rozhovor je přetištěn z farního časopisu farností Jmramovska – **Žárovka**. **Otče na co určíte sbírku na pouti Nový Jeruzalém v Radešínské Svratce?** Děkuji za váš příspěvek na práci s mládeží.

Zpráva o průběhu 20. jubilejní pěší smírné pouti P. Ladislava Kubíčka – 9. 9. 2023.

Krásné slunné ráno na Kunštátském hřbitově. Po technických informacích a autorském četbě MUDr. Marie Svatošové z knihy paní Jany Ilčíkové „Nes světlo Jano“, požehnal poutníkům nový kunštátský farář – P. Marek Slatinský. Během smírného putování na pokání – zadostiučinění za vraždy kněží v naší zemi, jsme se pod vedením Tomáše Mahla pomodlili celý svatý růženec, korunku k Božimu milosrdenství, spoustu písní a pobožnost křížové cesty, kterou vytvořil za svého života P. Kubíček. Mons. Jan Peňáz a P. Alois Heger cestou udělili svátost pokání. Poutníky krátce pozdravil otec biskup Vojtěch Cikrle, který pro nemoc s námi nemohl být na mši svatě večer ve Sloupu u Bolestné Panny Marie. Na faře v Doubravici se nám díky místním farníkům dostalo krásné přijetí, občerstvení a odpočinek. V nádherně opraveném kostele sv. Jana Křtitele byla neautorská četba z výše uvedené knihy Jany Ilčíkové, kterou krásně vyzdobila malovanými obrázky její dcera Johanka. Zde také tradiční sčítání poutníků podle farností – letos nás šlo 72 z 32 farností. Mši svatou sloužil ve Sloupě P. Alois Heger – žák otce Kubíčka, který slouží Božimu lidu v Chomutově a na tuto smírnou pouť vždy s sebou doveze početnou skupinu

severočeské mládeže. Na závěr proběhla poutnická tombola. Deset poutníků si odváželo krásnou a čtivou knihu Jany Ilčíkové, které se dostalo od P. Kubíčka duchovního vedení. Myšlenky z homilie P. Hegera: Proč děláte, co se v sobotu nesmí? Dávejme si otázku – Co dělat smíme? Co máme dělat v neděli? Děti na táboře chodí rádi na mši svatou. Nám se stává, že se nám nechce na mši svatou. V covidu jsme byli uzavřeni u obrazovek a mnozí se do kostela nevrátili. U nás na severu tomu tak není. Všichni jsou zpátky a váží si toho, že na mši svatou mohou bez omezení. ...Židé přežili všechna vyhnanství, pronásledování, zotročování – díky tomu, že dodržovali sobotu. Zachovávali Hospodinův den, nenechali si ho vzít a díky tomu přežili. Pán Ježíš říká – pojďte ke mně všichni, kdo jste obtíženi. Proč k němu nejde? Máme obavu, že po nás Ježíš bude zase něco chtít, bude mít na nás nároky. Evangelium bereme jako břemeno a těch máme už dost. Pán Ježíš nám neslíbil, že nás zbaví křížů, ale slíbil, že nám dá sílu, je nést. V radosti a útěše, kterou dává Duch Svátý. Doslova pod nimi člověk roste. Nedělní mše svatá je oáza uprostřed pouště, je to zřídlo darů a milostí. Těžkosti jsou velmi užitečné. P. Kubíček o neděli říkal: **NEDELE JE SVÁTKEM NAŠÍ SVOBODY. SVOBODA SPOJENÁ S LÁSKOU JE HODNOTA, O KTERÉ NEMÁ OTROK ANI POJETÍ! OPRÁVDOVÁ LÁSKA BEZ VNITŘNÍ SVOBODY NENÍ MOŽNÁ. VĚTŠINA MLÁDEŽE TO VŮBEC NETUŠÍ. PROTO JE TOLIK ROZVODŮ. NA ČEM CHTĚJÍ STAVĚT MANŽELSKOU LÁSKU? MAJÍ VŠECHNY DNY VŠEDNÍ. NEVÍ PROČ SLAVIT NEDELI. NEDELE JE POZVÁNÍ NA SVATBU. JE TO VÝSADA. VÍME JAK PŘÍSNÝ TŘEST POSTIHL TY, KDO ODMÍTLI POZVÁNÍ NA SVATBU. BYLI SLUŠNÍ, OMLUVILI SE, ALE DALI PŘEDNOST ZISKU. NEJSOU TO DNEŠNÍ OTROCI PRÁCE, PENĚZ, PODNIKÁNÍ, ZÁBAVY. JAK SNADNO JE ĎÁBEL DOSTANE DO OTROCTVÍ. A CO MY? JEŽÍŠ NECHCE OTROKY, PROŽÍVEJME NEDELI JAKO VELKÝ SVÁTEK SVOBODY.**

Na závěr P. Alois řekl: Když někoho zvou do kostela, tak někdo odpoví: „Pane faráři, až příště.“ Já nevím, co bude zítra! A moji farníci ví, co bude příště?!

Pozvánky a oznámení.

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k **modlitbě věřících** každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci už od 10 hodin.**

Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě - katolický kněz, P. Sylwester Jurczak, nemocniční kaplan - svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: **733 741 473.**

Švařec – starobylá kaple Nejsvětější Trojice: Tichá adorace a svátostné pozhennání **neděle 29. 10. 2023 od 18 – 19 hodin.**

Prosebná pouť za naši vlast. Římskokatolické farnosti – **Nové Veselí a Bohdalov** – Vás všechny srdečně zvou o státním svátku ČR 17. 11. 2023 na pouť do Prahy. Předpokládaná cena: místo v autobuse 450/100Kč dospělý/dítě + oběd + vstupné do památníku. Přihlášky a podrobné informace u jáhna Ladislava Kince, kinc@dieceze.cz; 606948970. .

Plán poutí NJ na rok 2023 a 2024:

2023 prosinec - Olešnice.

2024: leden - Velké Meziříčí	únor – Bedřichov	březen – Křižanov
duben - Měřín	květen – Bohdalov	červen –
červenec	srpen	září – Pavlov
říjen - Křoví	listopad	prosinec - Olešnice.

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - kdo dřív přijde .. Srdečně pozvání na 287. pouť NJ do Jam - v úterý 14. listopadu 2023 v 17 hodin – hlavní celebrant – exorcista P. ThLic. Mariusz Leszko SAC, farář v Radešínské Svratce a Olešně. Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 10. 2023. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém;** Vydává: Řím. katolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc.